

Cat-Mostre

* * * ANY SEGON, NÚM. 68 * * * SETMANARI POPULAR * * *

INCA, 9 DE JANER DE 1909 * * *

L'A B C DEL REGIONALISME

I

QUÉ ES EL REGIONALISME

No fa molt de temps encara qu'el regionalisme era una cosa molt discutida y combatuda, un partit en minoría. Avui aquest partit ha fet penetrar per tot les seves idées y aviat no quedará al centralisme uniformista un mal defensor vergonyant. La victoria d'aquesta idea que catalans y mallorquins iniciaren junts es estada tan gran que s'es estesa per tota Espanya, y fins aquells meteixos qu'ahí l'avorrien y qu'enca no l'han ben entesa s'apressuren a declararsen partidaris.

A Mallorca abunden tant aquests últims, que ja's fa precis fixar ben bé les idées y entendremos clars, no fos cosa que féssim del Regionalisme o mallorquinisme, com aquí li diuen alguns, una paraula buida o un nom de significació molt equivocada. Parlemne una mica.

¿Què es el regionalisme?

Un símbol ens dará molta llum per entendre bé el fonament d'aquesta doctrina.

Figurem-nos la humanitat com un gran arbre. Son tronc es dividit en grans branques (les races) y aquestes en altres més petites (les nacions) qui se ramifiquen a son torn en altres y altres (regions y comarques, ciutats y viles), fins arribar als branquillons, qui son les famílies, d'on surten les fulles, qui son els individus. Es l'arbre genealògic de la gran família humana de la qual tots formam part, encara que units uns als altres per diversos graus de parentesc.

Ara bé: la nació y la regió marquen dos graus d'aquest parentesc. Un vincle territorial, de sanc, de llengua y d'història, uneix més estretament als homes d'una mateixa nació, y dins aquesta als habitants de cada regió.

Aquestes varietats son un fet natural y constitueixen al mateix temps un dret. Cada poble té dret a esser tal com Deu l'ha fet, a viure la seva vida propia y lliure, a parlar y usar exclusivament la seva llengua. La reivindicació d'aquest dret es l'objecte del regionalisme. El regionalisme, doncs, no demana res injust ni tan sols discutible, no té pretensions exagerades, no es ni pot esser una doctrina exaltada, perque vol simplement les coses tal com Deu en la naturalesa les ha fetes.

LE QU.

LA NEBODA

*La neboda del rector
es joveneta i vistosa,
s'aixeca de bell matí
per fer caritat als pobres,
i el vellot del bon rector
li diu que siga ben bona.*

*Y ella'l cuida amb amor sant
sempre afable i bondadosa,
li rega els rosers del hort
que fan un aixam de roses,
i li cuida alguns auells
que canten poques estones.*

*Cuida del vi de l'altar
i li retalla les hosties,
posa els ràmells a l'altar,
i fa brillar la creu bona
i el llantió del Sagrament,
quant venen les festes grosses.*

*El bon rectòs va envellint
les mans i el cap li tremolen,
no visita'l Sagrament
ni pot resar gaire estona,
prò sempre encomana a Deu
a sa nebodata jova;
que sempre'l món te paranys
per les notes candoroses.*

*El senyor rector es mort
i sa nebodata plora.
—Ai, fuster qu'haurèu de fer
la caixa del senyor oncle!—
Se la mira'l fusteret
amb una mirada dolça....*

ANTONI VIVER, Pvre.

LA COVA DEL PILAR

Entre el port de Felanitx y el de Manacor, oberta cap al mitjorn, hi ha la cova del Pilar. Es poch visitada. La Naturalesa, previsora de guardar les seves belleses, no hi feu altre camí qu'el de les aigües blaves.

Una dematinada d'estiu, quant les aromes de la garriga corren cap al mar, aprofitant el terral, la barca ab ses veles inflades, bordetjant la costa, vos durà fins a l'entrada d'aquesta marevella ignorada per casi tots els mallorquins.

Es aquesta una gruta qu'es pot veure ab la claror del dia y li diuen del Pilar perque al enfoc, allà ahont la llum hi arriba esmorti-

da, temorega, s'hi troba una estalagmita semblant limatge de la Verge del Pilar de Saragossa.

Gran portalada sostenguda per columnes milenaries vos obri el pas, y caminau per demunt una catifa verdosa-amoratada qu'els singles y els temporals han anat brodant, com si volguesssen adornar aquell temple de pedra com s'adoren les catedrals gòtiques els dies de grans festes.

Allà dins no hi serqueu lluminaries, corones de brillant, ni mantos ab pedreria. Tant sols hi trobareu sa soletat augusta, sa tranquilitat d'esperit, el silenci més absolut. Y si devegades sentiu qualche remor, serà com aletetjós d'angel, dels coloms marins.

Tampoch arriben a n-aquells paratges aquestes peregrinacions modernes qu'organisa la devoció y engrandeix la curiositat. Allà només s'hi atura qualche vell pescador que, com un Sant Pera, predica l'exemple del treball lluitant ab sos elements tota la vida.

Devant aquells degotisosverts, morats, grocs, y aquelles bóvedes que semblen imitar sedes antigues, pensareu qu'han entrat allà dins per passar el dia tots els colors naturals d'una esplendorosa posta de sol y la vostra imaginació s'omplirà de recorts, fantasies, ilusions y duptes.

En les nits d'ivern aquella gruta té soletats de cementeri y fredor de tomba. Quant les estrelles se reflecten dins la mar y les algues no's moven, per aquelles aigües cristalines deu passar silencios el pop, com una sombra arrancada dels degotisos de la cova....

Y si se desencadenen ventades y les aigües volen pujar al cel y l'anunci del temporal soña ab remors fordes y solemnes, allavors ha arribat l' hora suprema y la mar, ab estrépit aixordant, romp a n-el portal del palau encantat llanega per demunt la catifa verda y com un immens solpassé, esquita aquella imatge de pedra que dona nom a la cova, enviant-li la grandiosa bendició de la Naturalesa.

SALVADOR VIDAL.

Almanaque de «El Felanigense».

* * *
Una pedreta,
La més humil,
D'un temple gòtic
Floró gentil,
Cercant més glòria,
Deixá son lloc,
Y al caure a terra
Fou sols un roc.

JOSEPH E. SOLER.

PROCEDIMENT PERA LA MULTIPLICACIÓ DEL BLAT

A Russia s'està realisant un sorprenent y original procediment en el cultiu del blat.

S'han obtengut espléndits resultats y els experimentadors creuen que no sols el producte obtengut serà inmensament millor, sinó que les cullites del preciós cereal podrán fer-se permanentes.

L'experiment consisteix solament, en la manera de realitzar el cultiu.

L'autor d'aquest nou mètode, es el general Levitskij, qui comensà sos experiments a n-el Agost del any últim.

El seu pla es molt senzill. Sembrar un sol grà de blat a n-el fons de cada solc, de forma cònica a la profunditat d'un peu o peu y mitj. Quan el grà axí plantat comensa a germinar y apareix la fulleta en la superfici, se cobreix ab una capa de terra, y cada vegada que apareix la branqueta se repeteix l'operació fins a cinc o sis vegades, quedant el solc plè y a nivell de la superfici.

El resultat d'aquest tractament, es que la planta dona núus de branques en la base del tany original y de cada nou tany surt un número de nous brots en cada capa de terra.

S'assegura, en una carta que publica el periòdic rus «Novoil Vremya», que un sol grà de blat, tractat per aquest procediment, produï un goix de 19.683 brots.

La palla resulta forta y de consistència, y la producció de blat es grossa.

El general Levitsky, creu que aquesta planta serà permanent, però no obstant, això per ara es conjectural, encara que no sembla improbable.

Mes, si arribás a ser veritat aquest descubriment, produiria una vertadera revolució.

Deixant apart això, el general Levitsky ha demostrat palpablement que'l petit pagés podrà ser ampliament retribuit usant aquest sistema de cultiu en lloc d'emular l'actual.

El príncep Kroporkin, gran cultivador d'immenses estensions a Inglaterra, està resolt a adoptar el nou sistema y ha publicat excel·lents fotografies de numerosos tanyos obtinguts d'un sol grà de blat.

De «L'Art del Pagés».

C.

Si alguns de nostres agricultors intenten provar aquest procediment, los agrairíem que'ns facilitassen quans de datus puguen ser interessants per la seua publicitat.

LA LLEGENDA DE LA LLUERNA (*)

Quan Maria y Joseph arribaren a n-el estable de Betlém, hi feya tanta fosca, que a cada passa sopegaven.

Un animaló anomenat Zeto, que tenia lo cau dins un forat ne tenué compassió.

Depressa, depressa, ella sortí de fora, y vegé un raig de lluna escadusser; va agafar-

lo desseguida, se'l carregá... com pogué... y el dugué—no sense pena—a n-els viatgers per servirlos de llantia.

—Lo bon Deu t'ho pagui, petita amiga meua,—digué María.

—Si, lo bon Deu t'ho tenga en compte,—afegí Sant Joseph.

Y admirantse de l'animaló:

—A n-aquest país, afegí, les besties son més caritatives que la gent.

L'ase incliná la testa, y el bou copetjá la terra ab sa pota com pera dir:

—Aviat vos ho provarém nosaltres també.

Quan Jesús nasqué, io raig de Iluna de Zeto fou la primera claror que iluminá son pobre breçol.

L'infant, després d'haver abraçat sa mare y fet una caricia a Sant Joseph, guaytant el petit animalet, que s'arrupia ple de respecte, li digué:

—¡Ah! ¿ets molt bona minyona amigueta meua! Jo't vull recompensar... Digués ¿quin dó voldrías?

Zeto quedá duptosa.

—¿Vols que jo't doni unes aletes de sedá, totes adornades de diamants, com un paper-llò, pera que pugues volar arreu aont te placia?

—¡No, mon Deu!

—¿Vols que te dauri t'espatlla del or més fi, com la de les llagostes que verdejen y brillen més que una esmeralda?

—¡No, no, mon Deu!

—¿Vols que t'enseñyi l'ofici de la formiga arreplegadora?

—¡No, no, mon Deu!

—¿De l'abellà que fa una mel tant dolça y té totes les flors per sirventes?

—¡No, no, mon Deu!

—¿Del cuc de seda, qui fabrica un abric tant maravellós?

—¡No, no, mon Deu!

—Doncs, ¿qué vols, Zeto amiga meua? ¡Digamho sense poi! Vaja, deu esser una cosa ben rara, sens dupte.

—Lo que jo vull, mon Deu—digué ab posat de súplica,—es tenir cada vespre a mon alcanc un petit raig de lluna com aquell que som anat a cercar aquest vespre, a fi de poder fer el mateix servici a n-aquells qui'n tenguen necessitat. Y bé prou sabeu, Senyor, vos que res ignorau, que la lluna s'amaga sovint a les nits, y de sos raigs no se'n troba cap en lloc.

—¡Ah! animaló caritatius! ¡Que ton desitj se cumplesca. D'avuy endavant, aquest raig de lluna que demanes, no haurás de desvel-larte per trobarlo; tu lo tendrás y el duràs sempre ab tu meteixa. Ademés, en recort de ton benefici y de mon present, vuil que desd'ara te digues *Lluerna*.

—Gracies, Deu meu!

Es desd'allavors encà que, a les belles nits de Maig sobre tot, hi ha tantes estrelles que guspiréjen en mitx del herbatge, com a n-el blau del cel.

A n-aquells que donen al pobre de Deu la molla de pa que los nodeix, el tassó d'aygo que los refresca, lo vestit que los cobreix, la paraula que los ilumina, lo bon consell que los encamina, a tots aquests donarà tam-

bé Jesús la recompensa de la Lluerna, lo raig de gloria que coronarà llur front y que s'anomena Paradís.

(*Lou felibre de Nosta Dame.*)

HIGIENE MÒRAL

Així titulà un articlet la *Gaceta de Mallorca* del dia 5 passat.

Diu veritats que flametjen, y les Autoritats Civils d'aquesta illa en sortien.... socorrades.

Mos agraden els periodistes qu'escriuen breu y llampant.

Ja passa d'hora de protestar contra la *sicalipsis* desvergonyida y envilidora que tant s'ha generalisada dins totes les classes de la nostra societat.

Aquests espectacles per hores!... Aquestes paraules obscenes en públic!... Aquesta transigència en tota casta de porqueria social!... Aquesta mescladissa de gent decent y gent sense noció de lo que's diu pudor!... Aquesta complicitat en el foment de peste literaria teatral!...

Si el Rey sabés que dins *casseva*, s'ensulta lo més net dels esperits y se fá befa de la moral que, en temps passat se respectava dins els pobles civilisats.... hem dit *casseva* en lloc de dir dins un local per divertiments públics, nomenat, per escarni, *Escuela de las costumbres*,... (el Lirich de s'Hort del Rey.)

No'n tenen culpa tant sols els administradors del Real Patrimoni, ni els representants del Govern; també en tenen les famílies que se creuen ben educades acudint amb freqüència als aludits espectacles.

Res causa tant d'asco com veure una senyora (digamho axí) que al demati assisteix a actes religiosos, y, al vespre, sens cap aprensió, ocupa lloc a funcions tacades de *sicalipsis*.

¿Qué han de fer els pobres ignorants?

Gastarse un parey de pesses de quatre, prenguent sa racció de verdesca amb companyia del *senyoriu*.

¡Qué serem de molts els responsables de sa perdició des poble!

UN DE CASSEVA.

SIETE REGLAS DE ORO

Preguntaron á un sencillo campesino cómo había logrado educar con tan espléndido éxito á sus hijos. Cuatro de ellos habían estudiado y alcanzado el título de doctor; uno era sacerdote y profesor de universidad, los otros tres eran abogados; y todos se distinguían por su ejemplar conducta. El campesino preguntado así, contestó con toda sinceridad lo siguiente:

El que he educado con más esmero, es mi hijo mayor: su ejemplo influía benéficamente en la educación de los menores, así que tuve con ellos menos trabajo. En lo demás he observado las reglas siguientes:

«Nunca exigí nada de mis hijos que no hiciera yo primero; y siempre he pensado bien lo que les mandaba.

(*) Traduit del provençal.

«Exigí siempre pronta obediencia: los hijos deben convencerse de que es su deber; la obediencia debe hacérseles costumbre.

«Dí a mis hijos muchas pruebas de cariño, más cuidando siempre de que no me perdiessen el respeto.

«Nunca sufri contradicciones ni protestas de su parte.

«En presencia de los hijos es preciso que cuiden los padres de estar en perfecta armonía entre sí y que no encuentren los hijos en la conducta de uno de los dos, un pretexto para sustraerse á los mandamientos de Dios ó de la Iglesia.

«He acostumbrado á mis hijos desde niños al trabajo, sin perder de vista el cuidado por su salud.

«Todos los días los he encomendado á la protección de Dioç.»

Si todos los padres observaran estas reglas, muchos se ahorrarían muy tristes experiencias, cuando los hijos han llegado ya á cierta edad.

PER LES VÍCTIMES DEL TERRATREMOL

D. Bartomeu Cabrer, Serra, Agent Consular de S. M. el Rey d'Italia, en Palma, mos suplica que fessem públic pera que arribi la noticia a tots els subdits italians que viuen a Mallorca, que, a n-aquesta Agencia Consular, (Concepció 82) s'admetràn tots els donatius que tenguen bé destinar a sos desgraciats germans, víctimes de l'espantós cataclisme ocorregut a Sicilia y Calabria.

**

Les personnes caritatives d'aquesta ciutat y dels pobles circunvecins, sien o no italians, que vulguen donar alguna llimosna per tanta víctima y desgracia, y no tenen avinentesa per dirigir els seus donatius a D. Bartomeu Cabrer, Representant del Rey de Italia, y tenen confiança en nosaltres, poden enviar ses llimosnes a n-aquesta Administració.

Nosaltres per dar ocasió a la caritat admitem llimosnes que mos cuidarem de posar tot'duna en mans del esmentat Agent de Italia.

Del Món

Dia 1 de janer=Arriben horribles noves dels efectes produïts p'els terratremols a Sicilia y Calabria. El nombre dels morts arriben aprop de 200.000; Deu tenga misericòrdia de ses ànimes. De per tot el món s'ofereixen importants donatius, entre'ls el del Papa es d'un milló de lires.

Dia 2=Enterro del patró y marinier del Rio-Piedra barco naufragat el 31 a les costes de Son Servera y als quals no se pogué auxiliar oportunament a causa del violent temporal que reinava. A. C. S.=Nombramiento de Senadors vitalicis.

Dia 3=Eleccions senatorials a France, celebrades amb la llibertat y legalitat qu'allá s'estilen.—Segueixen a Italia els treballs de salvament, fentse prodigis de valor y de caritat.—A Palma a la Missió, el Sr. Bisbe benex una imatge de Sant Joseph.

Dia 4=Terratremol a les illes de Lípari amb erupció volcànica a n-el Vulcano y Vulcanello.—Surt a Bilbau un nou periòdic bizcaitarra.

Dia 5=Altre terratremol en Santa Creu de Tenerife que Gracies a Deu no ha produït desgracies personals.—El Compte de Grove va a Italia per repartir les cantitats donades p'el Rey y el Govern Espanyol.—Els republicans madrilenys s'uneixen a n-el bloch de les esquerres. Era d'esperar. *Dios los crie....*

—Comensa una Missió a Lloseta.

F. M.

Noves d'Inca

—Es estat nombrat Rector de la iglesia de Sant Domingo Mossen Bartomeu Gelabert. El caràcter, les relacions y bona voluntat del bon sacerdot, fa que son nombrament sia estat ben rebut de les piadoses exigències dels veïnats d'aquella iglesia, després de la labor que hi ha verificada Mossen Pera Joan Beltrán.

S'enhorabona al distingit sacerdot per tal nombrament.

—A n-el Convent de Sant Jeroni de Palma, es entrada religiosa baix el titol de Sor Clara de Jesús, la virtuosa donzella, na Clara Quetglas d'aquesta ciutat.

—Víctima d'angustiosa y llarga malaltia, a la flor de la vida, morí dijous na Catalina Prats y Palliser, filla de D. Florenci y D.ª Antonia-Ayna, senyors d'una tenda de robes del carrer major.

El Sr. Bisbe de Mallorca ha concedit 50 dies de perdó a tots els feels qu'en sufragi de la seu ànima oesquin una missa, oferesquin una comunió o resin una part de rosari.

Que Deu nostre Senyor la s'en duga a gosar de la Gloria Eterna y agombol la seu aatribulada familia. Amen.

—La càtedra de declamació del Círcol d'Obrers Catòlics cada vespre que dona funció s'en dà un nou triomf. *San Hermenegildo, El Puñal del Godo, Timidito y francón, Parada y Fonda, Un Criat nou, Mestre Fornari, Apuros de un fotògrafo, Un Abogado entre dos fuegos,* y altres pesses còmiques son admirablement representades pels aficionats Borrás, Estrany, Aguiló, Sanjosé, Salvá, Oliver y Rebassa.

El públic ab la seu assistència y els aplausos que les dona bé demostra lo agradable que li son les vètudes del colisso catòlic.

—La societat «Club ciclista» ha nombrat son President y Vice-President, essent elegits D. Miquel Llabrés y D. Francesc Castañer respectivament.

—Dijous una dona esterna, ab la millor frescura, s'en manava una porcella de devers sis arroves, del mitj de la plassa del bestià devant Deu y tot lo món. Valga qu'el mercader se temé que li faltava y la pogué tornar recobrar.

—Hem entrat de ple a l'hivern. El fred es, intens y a l'hora que tancam nostres columnes, comensa a fer neueta. Mos engega a la foganya.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat.

	pessetes:
Bessó.	el quintà de 78'00 a 79'00
Blat novell.	la cortera de 00'00 a 19'00
Xeixa id.	id. de 00'00 a 19'00
Ordi mallorquí.	id. de 11'75 a 12'00
Ordi foraster.	id. a 11'00
Sivada.	id. a 09'00
Idem. forastera.	id. a 08'00
Faves cuïtores.	id. a 20'00
Idem ordinaries.	id. a 19'00
Idem pel bestià.	id. a 18'00
Blat de les Indies	id. a 14'00
Siurons.	id. de 00'00 a 24'00
Fasols.	id. a 29'00
Monjetes de confit	id. a 50'00
Idem blanques.	id. a 25'00
Figues seques	el quintà de 09'00 a 08'00
Porcs grassos	s'arrova de 09'50 a 11'00
Safrá	s'unsa de 00'00 a 03'00
Gallines	sa tersa de 00'00 a 00'95
Ous	dotzena a 01'20
Patates.	el quintà de 00'00 a 04'55
Moneacos	id. de 02'25 a 02'75

PUBLICACIONS REBUDES

LA SAGRADA EUCARISTÍA. — Acaba de dar a llum nostre collaborador y amic: Mossen Pau Mir y Ferrer, Rector de Porreres, una obra dedicada a Pio X, ab motiu del Jubileu sacerdotal, de quin contingut renunciam ferne judici, preferint que'ls nostres lectors asaboresquen els elogis qu'en fá el seu Censor.

Diu axí:

—He leido detenidamente el libro titulado LA SAGRADA EUCARISTÍA, original del RDO. D. PABLO MIR Y FERRER, Licenciado en Sagrada Teología, cuyo examen se ha dignado Su Ilma. confiarne, y no sé, á la verdad, qué admirar más en él; si el abrazo que allí se dan la fe y la razón defendiendo, unidas la realidad y posibilidad del augusto misterio; si la precisión de la frase y la pureza del estilo; si la habilidad que demuestra el autor adaptando el conocimiento de verdades tan difíciles á la inteligencia del pueblo cristiano, ó si, finalmente, el amor encendido al Dios-Hombre anonadado bajo los velos eucarísticos, que palpita en todas sus páginas. Es este libro una brillante apología, por sus dimensiones, corta; por la erudición que encierra, vasta; por su fondo, profundísima; por su forma, popular; por su método, lógica y clara; en los tiempos que corremos, oportuna, y en todo conforme á la fe y á la moral.

Este es, Ilmo. Sr. el juicio que tengo el honor de someter al superior de V. S. I., cuya vida Dios guarde muchos años.

Barcelona 23 de setembre de 1908.

JOSÉ PORTOLÉS, PBRO.»

Son tan pocs els inquers que s'han dedicat a escriure, que sentim una vera satisfacció al poder consignar una obra de mèrit escrita per un fill d'Inca, per la qual donam a l'amic Mossen Pau, nostra afectuosa y entusiasta enhorabona.

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIÁSTICA.

EL FIL D'OR D'EN ROTHSCHILD

Se conta que n'Enrich de Rothschild, además de millonari, es escritor y homo de ingenio, que fá servir a voltes per riure de la condicja de certs empresaris. Fá poc va d'una d'ells un manuscrit seu, embolicat y lligat amb el simbòlic fil d'or.

—Conti ab mi,—và dir l'empresari—la obra de V. serà de les primeres que faré representar tan bon punt comensi la temporada.

—Està be, però abans vull que V. la llegiesqui,—va replicar en Rothschild—y axis tornaré passá demá.

Al tornar el millonari a casa del empresari, aquest va desferse en elogis de les grans qualitats de la seua obra. El Sr. Rothschild mentres tant anava observant que'l manuscrit estava lligat e intacte, pel que semblava, sobre la taula, y sens respondre una paraula, va agafar el plect, el va deslligar y el va ensenyar. Era un plect, de paper blanc aont no hi havia res escrit. Se va axecar y se'n va anar, deixant ben enfrescat al empresari, qui esperava qu' en ses adulacions havien d'obtenir un bon benefici.

PROFECÍA

Diven que hi ha un mestre alemany d'aquests qui se cremen les seyes de tant d'estodiari, que du una barba blanca que li arriba fins a la cinta, y una cabeyera ufanosa que li cau per demunt ses espates y esquena, amb unes uyeres grosses com dos culs de tassó, que ha fet una profecía sobre els temps futurs, fruit de llargues rumiades. Aquest sabi qu'es diu Rosseger, parla així: *Vendrá un temps, escoltau pagesos, que se fará moda ser pagesos; els rics de la ciutat comprarán terres y voldrán ser pagesos; les más delicadas señores arrancarán les herbes dels camps, criaran gallines y voldrán tenir les mans grues y els dits llarcos, senyal de treball; els reys voldrán ser agricultors y manjarán el forcat; y els pagesos que son avuy despreciats, serán honrados y tenguts per gent noble. Llevors comensará pel món una nova centuria, hi haurá más salut corporal, más forsa d'esperit y más moralitat de costums.*

Amen que hu vejem! que la vida del gran món es tant cara y esbordada, qu'un sent desitj de les rustiqueses del sanitós camp.

EPÍGRAMES

Mestre Juan Taconé
Diu qu'es loco en Pep Lladó;
Puis si té us de rahó
Es tant sols perqu'es barbé.

Els homos, el Sen Moranta,
Son com els melons, dich jo;
Puis per trobarne un de bò
N'han de prová cent cinquanta.

Una beata ha notat
Qu'en es cos l'han d'enganyá,
El seu, quant vol dijuná,
Llavoneses li fa manjá,
Per forsa, un bon estufat.

Ses teues faves, Joan,
Sols no volen coure jens.
—Posey tres prebes couents:
T'assegur cert que courán.

—Quina veu que tens tan clara!
Me deya en Pep d'es Seguros.
Li vatx di: «Deixem dos duros!»
Y no m'ha entès encara-ara.

SEBASTIÁ BARCELÓ.

A NOSTRES LLETGIDORS

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant per 50 centims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix nombre, demanera que repartintse entre si els nombres cinc persones d'un meteix lloc, los vendrà a costar 10 centims mensuals.

—Voleu mes baratura!!

Els suscriptors que paguin una anyalitat adelantada a nostra Administració, tendrán dret a triar un llibre de pesseta, a la llibreria carrer de Mallorca, 1, Inca.

Aquest oferiment sols es pels suscriptors que paguen 4 pessetes anyals de suscripció.

Els qui se suscriguen durant aquest més a CA-NOSTRA y paguin mitj any adelantat los donarem el regalo que preparam per nostros suscriptors.

VIAJE GRATIS

COMPRANDO Á LA ASOMBROSA

LIQUIDACIÓN DE

La Palmera

ahorra todos los gastos de un viaje á Palma.

A precios baratísimos, Telas de hilo, Creas, Madapolanes, Sábanas, Manteles, Sedas, Lanas, Pañetes, Franelas, Bánovas, Mantas de cana, Paraguas, Puntilla, Entradores, etc. etc.

Grandes gangas en Pañería y artículos de Invierno.

Calles Cererols 6 | Bolsería 5
frente Cán Canet | al lado farmacia Rey.

PALMA DE MALLORCA

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES

SASTRERÍA Y CAMISERÍA

LA CASA MEJOR SURTIDA,
LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

La Bona Causa

Llibreria d'en MIQUEL DURÁN

En aquest establiment s'han rebut una partida de coses bones de que tothom deu proveir-se ara per a cap d'any.

DIETARIS molt ben presentats 1'00

ALMANACH Bailly-Bailliére 1'50

BLOCS ordinaris y religiosos 0'20

Obra de Actualitat

LA SAGRADA EUCARISTÍA

Llibre dedicat a Sa Santitat

PIO X.

PER

MOSSEN PAU MIR Y FERRER

Rector de Porreres.

Se ven en nostra Llibreria a n-el preu de 6 reals. Mallorca, 1, Inca.

MIQUEL FERRAGUT

En son taller de fusteria se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins als més valuosos y artístics.

CONSTRUCCIÓN EN OBRES Y EDIFICIOS
Carrer de Mallorca, 64, INCA.

Imprenta de

Ca-Nostra

BON GUST * ECONOMÍA * PRONTITUD
en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1 y 16—Inca.

CA-NOSCRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

S'en troben per vendre en el kiosko de Cort.

A les personnes que, per fer propaganda, volguessen una regular cantitat d'exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

Disponible